

[Økonomiministeren]

obligationsudstedende institutter kan på ingen måde siges at indebære nogen forskelsbehandling af kommunerne. Specielt for så vidt angår Kreditforeningen af Kommuner i Danmark, er der tværtimod ved aftalen fastsat en kvota på 100 pct. af det gennemsnitlige nyudlån pr. kvartal i perioden 1. april 1964-31. marts 1965. Da der i øvrigt i de indgåede aftaler er fastsat 3 forskellige procent-satser for realkreditinstitutternes tilsagnsgivning: 110 pct. for nyt boligbyggeri, 90 pct. for lån i landbrugsejendomme og 75 pct. for lån til andre formål, vil det fremgå, at man ved udarbejdelsen af de indgåede aftaler har givet Kreditforeningen af Kommuner i Danmark en forholdsvis gunstig stilling.

Med hensyn til spørgsmålet om kommunernes mulighed for at opnå bankkredit kan jeg oplyse, at grundlaget for begrænsningen af forøgelsen i bankernes udlån er en række frivillige aftaler, der i februar måned blev indgået mellem Danmarks Nationalbank og medlemmerne af Danske Bankers Fællesrepræsentation. Med hensyn til indholdet af disse aftaler og med hensyn til baggrunden for indgåelsen af dem tillader jeg mig at henvise til Danmarks Nationalbanks årsberetning for 1964, der i bilag indeholder en gengivelse af teksten til disse aftaler. Jeg kan tilføje, at regeringen ved indgåelsen af disse aftaler har erklæret sig indforstået med, at Nationalbanken under de herskende økonomiske forhold anvendte den foreslåede form til at begrænse væksten

i bankernes udlån. Med hensyn til de kriterier, der anvendes ved begrænsningen af bankernes kreditgivning, er det ved forhandlingerne mellem Nationalbanken og Danske Bankers Fællesrepræsentation blevet fastsat, at aftalerne skulle udformes således, at de ikke sigtede mod eller naturligt førte til, at man søgte at gribe ind i, til hvilke formål der ydes kredit. I overensstemmelse hermed er det overladt til de enkelte banker at fastlægge kriterierne for fordelingen af udlånene. Der er ikke i aftalerne angivet retningslinjer, hvorefter kommunale låntagere skulle behandles anderledes end bankernes øvrige udlånskunder, og det er ikke Nationalbanken bekendt, at der er sket reduktion af de kreditfaciliteter, der står til rådighed for kommunerne.

Lov om kreditforeninger indeholder ikke bestemmelser, som pålægger foreningerne at yde lån til ejere af ejendomme, der omfattes af foreningernes udlånsadgang, og som frembyder den foreskrevne sikkerhed.

Boligministeriet er af den opfattelse, at der næppe er noget til hinder for, at realkreditinstitutterne kan foretage begrænsninger i långivningen, som rammer visse ejendoms-kategorier stærkere end andre.

Jeg vil gerne på den givne foranledning understrege, at der efter min og regeringens opfattelse naturligvis ikke af de enkelte banker og kreditforeninger bør diskrimineres mod kommunale eller øvrige offentlige lånsøgere. Disse må være undergivet kreditbegrænsningen på lige fod med andre lånsøgere.

Bilag.

DANMARKS NATIONALBANK

København, den 18. juni 1965.

Ved skrivelse af 9. juni 1965 har økonomiministeriet anmodet Danmarks Nationalbank om senest den 18. juni 1965 at blive underrettet om resultatet af de drøftelser mellem Nationalbanken og de obligationsudstedende institutter, der skulle føres, efter at folketingsudvalget besluttede at stille behandlingen af lovforslaget om en midlertidig regulering af obligationsudstedelsen i bero for at give mulighed for opnåelse af en fri-

villig aftale mellem Nationalbanken og de obligationsudstedende institutter.

Nationalbanken skal i denne anledning meddele, at banken nu har sluttet aftaler om en midlertidig regulering af obligationsudstedelsen med samtlige de i lovforslaget nævnte institutter, nemlig

de af lov om kreditforeninger omfattede kreditforeninger, herunder Kreditkassen for Husejerne i København,